

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 września 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia (...)

Protokolant: (...)

przy udziale Prokuratora: Krzysztofa Kowalczyka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14.05.2018 r., 17.09.2018 r., 13.06.2019 r., 02.10.2019 r., 15.01.2020 r., 20.08.2020 r., 07.09.2020 r.

sprawy przeciwko W. J.

s. W. i J. z d. J.

ur. (...) w Ł.

oskarżonemu o to, że w grudniu 2005 roku w W., jako osoba pełniąca funkcję publiczną zastępcy Kierownika Kliniki/Ordynatora Oddziału Centralnego Szpitala Klinicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. i jako lekarz specjalista ortopedii i traumatologii i medycyny sportowej, będąc osobą uprawnioną do wystawiania zaświadczeń lekarskich i dokonywania wpisów w kartach ambulatoryjnych, działając w celu uzyskania korzyści majątkowej, przyjął taką korzyść w kwocie nie mniejszej niż 200 złotych,

udzieloną mu przez odpowiadającego w odrębnym postępowaniu K. T., poświadczył nieprawdę w zaświadczeniach wystawionych dla funkcjonariuszy Policji W. L. i M. D. o braku możliwości wzięcia przez nich udziału w zajęciach wychowania fizycznego i odbycia testów sprawnościowych oraz poświadczył nieprawdę w wypełnionych na tą okoliczność kartach ambulatoryjnych o nr (...) i (...) wystawionych dla obu funkcjonariuszy z dnia 02 grudnia 2005 roku, z których wynika, że w tym dniu badał obu funkcjonariuszy w drodze wywiadu i uznał ich za niezdolnych do brania udziału w zajęciach z wychowania fizycznego, podczas gdy w rzeczywistości takich badań nie przeprowadził,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 228 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

o r z e k a:

I. w ramach zarzucanego czynu oskarżonego W. J. uznaje za winnego tego, że w nieustalonym dniu jednak nie wcześniej niż 02 grudnia 2005 r. i nie później niż 09 grudnia 2005 r. jako osoba pełniąca funkcję publiczną zastępcy Kierownika Kliniki/Ordynatora Oddziału Centralnego Szpitala Klinicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. i lekarz specjalista ortopedii i traumatologii i medycyny sportowej, będąc osobą uprawnioną do wystawiania zaświadczeń lekarskich i dokonywania wpisów w kartach ambulatoryjnych, działając w związku z pełnieniem funkcji publicznej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim, przyjął korzyść majątkową w kwocie 100 złotych, udzieloną mu przez K. T. w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, to jest wystawienie dokumentów, poświadczających nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w postaci zaświadczeń dla funkcjonariuszy Policji W. L. i M. D. o braku możliwości wzięcia przez nich udziału w zajęciach wychowania fizycznego i odbycia testów sprawnościowych oraz wypełnienie na tę okoliczność kart ambulatoryjnych o nr (...) i (...) wystawionych dla tychże funkcjonariuszy, z których wynika, że w dniu 02 grudnia 2005 r. oskarżony badał ich

w drodze wywiadu i uznał obu za niezdolnych do brania udziału w zajęciach z wychowania fizycznego, podczas gdy w rzeczywistości takich badań nie przeprowadził oraz przyjmuje, iż czyn ten wyczerpuje dyspozycję **art. 271 § 1 i 3 k.k. w zb. z art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.** i na podstawie tych przepisów skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego W. J. w punkcie I wyroku na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego W. J. do informowania sądu o przebiegu okresu próby;

IV. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego W. J. przepadek na rzecz Skarbu Państwa kwoty 100 (stu) złotych jako korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa;

V. na podstawie a contrario art. 230 § 2 k.k. pozostawia w aktach dowody rzeczowe znajdujące się w kopertach na k. 229-230 akt sprawy;

VI. zasądza od oskarżonego W. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.249,85 złotych (dwóch tysięcy dwustu czterdziestu dziewięciu złotych osiemdziesięciu pięciu groszy) tytułem wydatków sądowych oraz kwotę 1.180 (jednego tysiąca stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty.